

Nattravnens Tokt

Helheim

Stående i en skog av skodde
kjenner en eim av kulde slående
Det ventes død i kveld
døden over meg selv
Her i Mørkvedens indre sal
piner jeg meg selv i hat
Presser sverdet dypere inn
dypere og dypere til det fortærer mitt sinn

Nattravnens tokt vil begynne
når natten den vil hylle
Svever over meg som et tegn
på døden, mørke og Helheim
Der hvor hundre menn ferdes
og deres sjel og blod herdes
Nattravnens tokt vil komme
når dagen er omme

Hill min død - i skogens favn
Mine skrik lød - kom nattens ravn
Vandrer nå som mørkets slave - glemt og fortapt

Mitt kjøtt fryser til is mens min sjel vandrer
Der man kan føle dødens bris og er blant Hels mørke slaver

Skogen ligger der glemt
svart, dunkel og glemt
Intet menneske her finnes
her hvor mørke og kulde bindes
Tåken tetter skogen inne
så ingen den vil finne
Bare de som etter døden lengter
og ned til Hel vil senkes

Over skogen syd for Midgard, over Mørkvedens indre sal
Svever der en nattens ravn, som hungrer for mer drap